

4. ATMODA

NACIONĀLĀ APVIENĪBA „VISU LATVIJAI!”-„TĒVZEMEI UN BRĪVĪBAI/LNNK”

2012. gada novembris

**BAIBA BROKA -
RĪGAS MĒRA AMATA
KANDIDĀTE**

**DEPUTĀTI ATBILD
UZ ĀKĪGIEM
JAUTĀJUMIEM**

**DEMOGRĀFIJAS
VEZUMS
BEIDZOT
IZKUSTĒJIES**

**“ES CENTĪŠOS GĀDĀT PAR TO, KA MŪSU
ZEME ATTĪSTĀS PAREIZĀ CEĻĀ -
KA MUMS RODAS**

**LIKUMĪBA, KĀRTĪBA,
KA PIE MUMS RODAS SATICĪBA.
MŪSU PIENĀKUMS IR STRĀDĀT
VISIEM KOPĀ.”**

LATVIJAS VALSTS PIRMAIS PREZIDENTS JĀNIS ČAKSTE

VALSTS SVĒTKU PRIEKŠVAKARĀ

PAR BŪTISKĀKAJIEM NACIONĀLĀS APVIENĪBAS SASNIEGUMIEM,
KAS IEZĪMĒ VĒRTĪBU DOMINANCI
UN VIRZĪBU VALSTS ATTĪSTĪBĀ

DEMOGRĀFIJA

• Strādājot pie **valsts budžeta 2013.gadam**, ne soli neatkāpjoties no izvirzītajām prioritātēm, ir panākta vienošanās ar valdībā esošajām koalīcijas partijām, kurā izteikts atbalsts Nacionālās apvienības priekšlikumiem demogrāfijas stāvokļa uzlabošanai – atbalsts vecākiem ar bērniem, atbalsts pirmsskolas iestāžu rindu likvidēšanai, neapliekamā minimuma palielināšana par apgādājamiem, atbalstu mācību līdzekļu iegādei. „Plānotie atbalsta pasākumi nav brīnumnūjiņa, kas atrisinās visas problēmas. Dzīvības veicināšanai vēl darāms daudz, bet droši var teikt, ka izpildot panākto vienošanos, būs panākts simbolisks lūzuma punkts par labu ģimenēm ar bērniem.” Raivis Dzintars

KULTŪRA

• **Kultūras nozarei** būtiski tiks palielināts piesaistītais valsts finansējums 2013. gadam. Salīdzinājumā ar 2012. gadu tas plānots par 12,5 miljoniem latu jeb 24% lielāks.

Kultūrizglītības iestāžu pedagogi par vienu mācību likmi jau saņem vidēji par 25 latiem vairāk ne kā līdz šim. „Lai arī skolotāja arods valstī joprojām nav pietiekami novērtēts, esam spēruši soli, lai novērstu situāciju, kad vienas nozares pedagogi saņem mazāk par citiem. Ekonomiskajai situācijai uzlabojoties, jautājums par atalgojumu nozarē joprojām paliek Kultūras ministrijas prioritāšu sarakstā.” Žaneta Jaunzeme-Grende.

Būtisks ieguvums nozarei, tuvojoties Dziesmu un deju svētkiem, ir arī mērķdotācijas atjaunošana pašvaldību amatiermākslas kolektīvu vadītāju darba samaksai 490 000 latu apjomā un tās piešķiršana jau 2012.gadā Valsts Kultūrkapitāla fonda (VKKF) stratēģijas izstrādē iekļauti skaidri nosacījumi tam, lai kultūrā ieguldītā nauda nestu labumu visai sabiedrībai un ļautu novērst neskaidrības un pārpratumus finansējuma sadalē. Rasta VKKF fonda finansējuma palielināšana.

TIESLIETAS

• **Tieslietu jomā** viens no būtiskākajiem panākumiem ir Mediācijas likuma izstrāde.

„Ir patīkami atzīmēt, ka šoreiz likums, kas ir saistīts tieši ar tiesu darba efektivizāciju, filozofiski paver skatu uz citu konfliktu risināšanas, sadarbības ceļu.” Jānis Bordāns.

Rīgā šā gada 11. oktobrī norisinājās un sekmīgi noslēdzās Baltijas un Ziemeļvalstu padomes tieslietu ministru sanāksme. Šāda augsta līmeņa un plaša mēroga sanāksme Latvijā tika organizēta pirmo reizi, un to vadīja Latvijas tieslietu ministrs Jānis Bordāns. Sanāksmes ietvaros dalībvalstis runāja par efektīvu pieeju tiesiskumam ar mērķi praksē nodrošināt vienkāršas, pārskatāmas un efektīvi izmantojamas procedūras.

Jānis Bordāns augsti novērtē Baltijas un Ziemeļvalstu tieslietu ministru tikšanos. Ņemot vērā vēsturiski izveidojušās ciešās saites starp ziemeļu reģiona valstīm, kas ietver sevī arī vienotu redzējumu uz tieslietu jomu, ministrs pauda pārliecību, ka šādas tikšanās sniedz neatsveramu pieredzi reģiona valstīm gan attiecībā uz nacionālo tiesību attīstību, gan dalībvalstu savstarpējo sadarbību nākotnē, radot piederības sajūtas stiprināšanu.

TAUTĪBA

Lai gan Nacionālās apvienības deputātu izstrādātie grozījumi Personu apliecināšanu dokumentu likumā, kas paredz atjaunot kārtību, ka pēc iedzīvotāju vēlmes **pasē varētu ierakstīt tautību**, pašreiz Saeimā neguva pietiekamu atbalstu – tikai ar dažu balsu pārsvaru priekšlikums tika noraidīts. Nacionālā apvienībā negrāsās piekāpties. „Esmu drošs, ka tuvākajos trijos mēnešos mums izdosies panākt pozitīvu iznākumu šajā ziņā. Man pašam nākamgad jāmaina pase, un, ja tajā brīdī ierēdņi man liegs iespēju ierakstīt tautību pasē, es apstrīdēšu šo lēmumu tiesā.” Dzintars Rasnačs

PRET LINDERMANU

• Saeimas deputāts Dāvis Stalts Drošības policijā ir vērsies ar iesniegumu, kurā izteikts aicinājums **ierosināt krimināllietu pret Vladimīru Lindermanu**, norādot konkrētus faktus un liecības par šīs personas pretvalstiskajām darbībām. „Man kā Saeimas deputātam ir neizprotama valsts Drošības policijas nereaģēšana uz skaidri redzamiem un klajiem likuma pārkāpumiem, ignorējot faktus, kuri, ja ticam tam, ko runā kuluāros, esot pietiekamā apjomā gan policijas, gan citu drošības dienestu rīcībā. Ja tomēr to nav un Vladimīrs Lindermans ir likuma paklausīgs nepilsonis, tad tam noteikti nevaru piekrist un centīšos palīdzēt pie faktu vākšanas un apkopošanas, lai gan ne jau man ar to būtu jānodarbojas.” Dāvis Stalts

KONFERENCES

• Lai sabiedrības domu pievērstu aktuālajiem jautājumiem un rastu labākos risinājumus to tālākai virzībai, tika rīkotas vairākas **profesionālu diskusijas – konferences**:

• Par vienotas un dalītas izglītības sistēmas ietekmi uz sabiedrības saliedētību nacionālā valstī tika sarīkota konference **“Izglītība, kas vieno”**.

Izglītībai ir būtiska nozīme, un tā var veidot saliedētu tautu. Dalītā izglītība nav mūsu veiksmes stāsts, un nākotnē jādomā par citu risinājumu. Šādi un citi ar Latvijas izglītības sistēmu saistīti secinājumi izskanēja notikušajā konferencē.

• Konferencē **“Ceļā uz zaļo ekonomiku – Eiropas Savienības pieredze Latvijas zaļajai attīstībai”** eksperti norādīja uz vairāku valstu piemēriem, izvirzot mērķus zaļās

attīstības jautājumos, tostarp minot aprēķinus, cik lielu ieguldījumu tas dos valsts ekonomiskajā attīstībā.

Uzmanība tika pievērsta zaļās attīstības virzībai Eiropas Savienības dalībvalstīs, enerģijas avotiem un energoefektivitātei, iespējām veidot ilgtspējīgu attīstību ar zaļās attīstības koncepcijas palīdzību, idejām, kā Eiropas valstu pieredzi izmantot mūsu valstī.

• Konference **“Konservatīvās vērtības mainīgajā pasaulē”** tika rosināta, lai diskutētu par vērtību lomu, kā arī par tradicionālā politiskā konservatīvisma izaicinājumiem mūsdienu globalizētajā pasaulē.

“Patiesība dzimst kā ķecerība, bet mirst kā aizspriedums,” teicis filozofs Hēgelis. Tomēr negribas padoties domai, ka visas vērtības ir relatīvas un agri vai vēlū būs jāatmet kā aizspriedumi. Kas ir tās stabilās vērtības, kuru būtība, lai gan mainītā veidolā, iet cauri visiem gadsimtiem. Vai stabilām un mūžīgām vērtībām var būt kāds sakars ar politiku? – tāds ir konferences pamatuzdevums.

• Konferencē **„Tiesību un dzīvību tvērums mūsdienu sabiedrībā”** tika runāts par tiesībām un dzīvību kā universālu vērtību un par to, ka sabiedrībā, kurā valda līdzjūtība un humanisms, jāanalizē šo tiesību attiecīgā nozīme uz fizisko personu pirms tās piedzimšanas.

ATVĒRTĀS DISKUSIJAS

• Trešdienās pulksten 17:00 Nacionālās apvienības birojā notiek **“Atvērtās diskusijas”**. Katra diskusija tiek veltīta kādai nozīmīgai tēmai, piemēram, demogrāfijai, valsts budžetam, aizsardzības politikai un citām. Tās var apmeklēt ikviens interesents - vienīgais ierobežojums ir telpu ietilpība. Papildu informācija par tuvākajiem diskusiju tematiem pieejama www.visulativijai.lv un www.tb.lv vai NA birojā. Diskusijas var apmeklēt ikviens interesents, iepriekš sazinoties ar NA birojā.

• Ar gandarījumu jāpiemin, ka darbu uzsākusi jaunizveidotā **Senioru padome**, kas pulcē pieredzes bagātākos Nacionālās apvienības biedrus un atbalstītājus. Neatsverams ir padoms, ko sniedz dzīves pieredze un zināšanas. Tādējādi padomes darbs ieviesīs pozitīvas korekcijas, kļūstot par lielu atbalstu Nacionālajai apvienībai. Sanāksmes notiek ceturtdienās pulksten 10.00 NA birojā.

Informācijas pārskatu sagatavoja
Daiga Kalnbērziņa,
Saeimas sekretāra Dz. Rasnača
biroja vadītāja,
Nacionālās apvienības Ētikas
komisijas locekle

• Jauniešu nodaļas iknedēļas pasākumi:

Otrdienās:

18:00 Dažādas uz personības izaugsmi un politisko zināšanu apguvi vērstas lekcijas NA birojā,

19:30 Dziesmu un sarunu vakari NA birojā

21:30 Basketbols Rīgas Valsts tehnikuma sporta zālē, pagalma ieeja no Muietas un Noliktavu ielas krustojuma

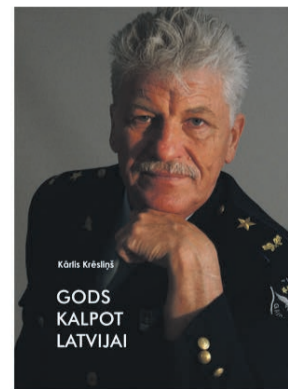
Ceturtdienās:

18:00 Nacionālās apvienības kora mēģinājumi NA birojā

Piektdienās:

20:30-22:00 Volejbols Rīgas Valsts tehnikuma sporta zālē, pagalma ieeja no Muietas un Noliktavu ielas krustojuma.

Ja vēlaties apmeklēt Nacionālās apvienības rīkotos pasākumus, aicinām iepriekš sazināties ar Nacionālās apvienības biroju Rīgā, Kaļķu ielā 11, 3.stāvā, tālrunis: 27755997

Klajā nākusi sarakstītā ģenerāļa Kārļa Krēslina grāmata „Gods kalpot Latvijai”.

Autors dod savu notikumu redzējumu, tos komentējot, un lasītājam rodas iespēja labāk izprast it kā zināmus notikumus NBS izveidē un attīstībā.

Vienlaikus lasītājs var nedaudz iepazīties ar karavīru dzīves neoficiālo pusi un atrast akadēmiskus materiālus.

Vairāk informācijas www.kreslins.lv

Nevienu citu gada mēnesi kā tikai novembrī mēs uzdrīkstamies saukt par īsteno Latvijas svētku laiku. 11. un 18. novembris latviešiem ir īpaši datumi ne tikai vēsturisko notikumu dēļ, bet tāpēc, ka atgādina rast līdzsvaru un meklēt kompromisu starp tradīcijām, pagātni un modernās pasaules izveidoto sistēmu. Uz sarunu starp diviem svētkiem aicinām Nacionālās apvienības līdzpriekšsēdētājus Raivi Dzintaru un Gaidi Bērziņu.

Dāvis Stalts.

Kā jūs izjūtat abus Latvijas novembra svētkus kā vienkārši cilvēki un kā Nacionālās apvienības līdzpriekšsēdētāji?

Gaidis: Šie datumi ir ne tikai dienas, kurās norisinājās vēsturiski svarīgi notikumi, bet tie ir uzskatāmi arī par latviešu nācijas pašnoteikšanās simboliem. Padomju okupācijas laikā daudzi cilvēki savos dzīvokļu logos iedēdza svečītes, devās pie Jāņa Čakstes atdušas vietas vai vienkārši savā sirdī pārcilāja savu senču stāstīto par Latvijas brīvvalsts laikiem, tādējādi turot dzīvu Latvijas neatkarības simbolu. Tieši tādas ir bijušas un ir manas sajūtas par šo dienu nozīmi mūsu tautai.

Raivis: 11. novembrī latvieši lielā mērā piemin ar svētku, nevis sēru sajūtu, un šāda attieksme mūsu svētkos, arī 18. novembrī, būtu vajadzīga jo īpaši. Mums jānācās svinēt savi svētki ar augsti paceltu galvu, liksmi un gaiši, nevis sūdzoties un gaužoties par drūmo dzīves ikdienu. Gaušanās jau pietiek, un drūmuma arī ir gana. Mana gan kā Nacionālās apvienības līdzpriekšsēdētāja, gan kā vienkārši ģimenes cilvēka attieksme pret šiem abiem svētkiem ir absolūti vienāda – tos gaidu līdzīgi kā Dziesmu svētkus, kad latviešu pašapziņu var sajūst daudz vairāk un baudīt mūsu tautas vienotības sajūtu.

Nacionālajai apvienībai gan reģionos, gan Rīgā ir ļoti daudz atbalstītāju, kuri gaida kādu pārliecināšu ziņu no partijas vadības, piemēram, kā mēs, latvieši, Latvijā dzīvosim tālāk, un vai šie mūsu valsts svētki nekļūst par sava veida dzīrēm mēra laikā, kad zaudējam savu zemi, savu mežu, savu valsti? Vai mums ir iemesls svinēt?

R.: Kāds klasiķis ir teicis, ka mums ir iemesls svinēt katru savas dzīves dienu. Pasaulē ir vairāk nekā 2000 tautu, bet tikai mazliet vairāk kā 200 no tām ir savas valstis. To vien ir vērts svinēt! Protams, ka ir dažnedažādas grūtības, tās vienmēr ir bijušas un būs, taču svinēt ir vērts kaut vai tādēļ, ka, par spīti visām problēmām, ir pietiekoši daudz cilvēku, kuriem sava valsts ir svarīga. Ar visām šīm problēmām, zemju un mežu izpārdošanām un latviešu aizbraukšanu no valsts, ir jācīnās, un mēs to darām un darīsim, cik būs mūsu spēkos, bet nekad neaizmirsīsim arī to, ka stipra un gādīga valsts var būt tikai tad, ja tās cilvēki ir stipri. Tās nenozīmē tikai fizisko spēku, bet visvairāk tieši garīgo stiprumu un vērtību apziņu. Pavisam

SVĒTKI REIZĒ IR ARĪ PIEMIŅA TIEM MŪSU TAUTIEŠIEM, KURI LATVIJAS DĒĻ IR ATDEVUŠI SAVU PAŠU DĀRGĀKO – DZĪVĪBU.

noteikti mēs nebūsim tie, kuri ļaus savu valsti, savu zemi zāķāt, lai arī kurš būtu zāķātājs – kāds ārvalstu pretinieks vai pašmāju ideoloģiski apmaldījis tautietis.

G.: Latvijas neatkarības simboli ir jātur godā, par tiem ir jāatgādina cilvēkiem, kuri mums ikdienā ir blakus, bet, iespējams, tos nenovērtē. Svētku svinēšana nav tikai „dzīres”, tā ir kopības sajūta, kas mūsu tautu ir balstījusi neatkarības centieni atgūšanā. Svētki reizē ir arī piemiņa tiem mūsu tautiešiem, kuri par Latviju ir atdevuši pašu dārgāko – dzīvību.

11. Saeima ir pirmais lielākais pārbaudījums jaunajai apvienībai “Nacionālā apvienība - VL-TB/LNNK”. Jūs nepārtraukti tautā, vai iekšpusē visi ūdeņi ir rāmi... Varbūt esat nonākuši tajā attīstības stadijā, kurā nevis kaut ko darīt, bet viens otru papildināt? Cilvēki īsti nesaprot, kāpēc NA ir vajadzīgi divi līdzpriekšsēdētāji. Kā kļiedēsiet šīs bažas?

G.: Darbs Saeimā un valdībā mani ir radījis sajūtu, ka mērķus var sasniegt, strādājot komandā. Arī Nacionālā apvienība ir komanda, tajā ir dažādi cilvēki, dažādi viedokļi, tomēr mums visiem ir vienots mērķis – darbs Latvijas labā. Dažādie viedokļi, paturot prātā virsmērķi, dod iespēju sasniegt labāko rezultātu. Vienotais mērķis mūs stiprina arī cīņās ar mūsu nedraugiem. Būtiskākais nav līdzpriekšsēdētāju skaits, bet gan komandas darbs. Apvienības vadītāji ir tie cilvēki, kuri ir pilnvaroti paust visu mūsu biedru kopējo nostāju un viedokli.

R.: Varu vienīgi piekrist un papildināt, ka tādā partijā, kurā nav iekšēji spraigu un dažubrīd arī asu diskusiju, kustību un pārmaiņu, tad tā nav dzīvotspējīga organizācija. Galvenais ir ideoloģiskais satvars un nemainīgās pamatvērtības. Mēs kā organizācija esam vērsti uz ilgtermiņa darbību, un tas mums vienmēr pie visām viedokļu dažādībām vai strīdiem sev jāatgādina. Mūsu komandas spēks ļāva mums aizstāt to naudas ietekmes trūkumu, kas, savukārt, ir pamatarsenāls vairākām citām ietekmīgām partijām. Par līdzpriekšsēdētāju skaitu varu vien teikt to, ka esam ļoti strauji veikuši divu diezgan dažādas pieredzes nacionāl-konservatīvu partiju apvienošanu, un ir gluži normāli, ka process vēl nav beidzies. Taču šobrīd varu teikt, ka tik veiksmīgu sadarbību, kāda man ir ar otru līdzpriekšsēdētāju Gaidi Bērziņu, pirms apvienošanās nebiju varējis iztēloties, un par to tiešām liels prieks.

Ļoti veiksmīgs šķiet Nacionālās apvienības uzsāktais cīņas ceļš par mūsu tautas dzīvā spēka vairošanu jeb demogrāfijas jautājumiem. Vai no šī ceļa kādā brīdī neplānojat pāriet nostāk, koncentrējoties uz citām prioritātēm? Dzirdēts, ka demogrāfijas jautājumi ir guvuši absolūtu NA biedru vairākuma atbalstu un ir veicinājuši pamatīgu saliedēšanos. Vai tā taisnība? Vai cerībām, ka Jūs stāvēsiet par savas tautas pamatintresēm, būs lemts papildīties?

R.: Tās jau lielā mērā piepildās. Kā redzam, masu mediji, kas parasti par politiķiem vispār ļoti maz ko pozitīvu vēstī, ir spiesti atzīt, ka mūsu izvēlētā agresīvā cīņas taktika demogrāfijas jautājumu risināšanai ir sevi attaisnojusi. Protams, tā ir pielietojama tikai ārkārtējās situācijās, un šobrīd mūsu tautai tāda arī ir. Patiesi lepnums, ka koalīcijas partneri nu sāk sacensties, kurš ir bijis lielāks šīs demogrāfijas programmas atbalstītājs. Pat labklājības ministre nu „sprauz” sev klāt demogrāfijas aizstāves ordeņus, sacīdama, ka izdevies gūt ievērojamus panākumus, lai gan bija viena no visāsākajām mūsu pretiniečiem ceļā uz šī jautājuma risināšanu. Lai arī ceļš bija smags, mēs noteikti no tā nenovērsīsimies, kā arī neatkāpsimies no citām mūsu prio-

ritātēm, tai skaitā nodokļu politikas jomas. Mūsu partijas programmā ir rakstīts, ka mums jāīsteno sociāli atbildīga tirgus politika, un tas nozīmē, ka nodokļu sistēma jāveido tā, lai mazinātu ļoti izteikto sabiedrības sociālo nevienlīdzību. Tieši tam arī plānojam tuvākā un tālākā nākotnē pievērsties.

G.: Galvenais, ko gribu teikt lasītājiem, Nacionālā Apvienība vienmēr ir paudusi skaidru nostāju: demogrāfija ir mūsu pirmais jautājums, kas ir jārisina. Līdz ar to Nacionālās Apvienības aktīvā rīcība nozīmē, ka pildām vēlētajiem doto solījumu. Daudzās tikšanās reizēs ar mūsu biedriem un atbalstītājiem esam pārrunājuši šī jautājuma nozīmību. Vairums cilvēku ir paiduši skaidru atbalstu un vēlējamu turpināt uzsāktu darbu, neatkāpjoties no tā. Šie vārdi ir kā ceļa maize mūsu darbam! Daži mūsu nedraugi mums pārmet, ka atsevišķi mūsu piedāvātie pasākumi nesasniedz mērķi, sakot, ka „māmiņu algas” nav jāpārskata, jo māmiņām pēc iespējas ātrāk ir jāatērietas darba tirgū.

MĒS DZĪVOJAM MODERNĀ SABIEDRĪBĀ, TĀPĒC MUMS JĀBŪT ATVĒRTIEM PRET PASAULI UN VISU MŪSDIENĪGO, TAČU TAS JĀDARA, DZIĻI IESAKŅOJOTIES MŪSU ZEMĒ, TAUTĀ, TRADĪCIJĀS.

neapliekamā minimuma pārskatīšana nedos ekonomisko efektu u.t.t. Vēlos uzsvērt to, ka mūsu piedāvātos demogrāfijas jomas pasākumus atbalsta vairums ekspertu. Šāds atbalsts arī man ir radījis sajūtu, ka mūsu piedāvājums ir pareizajā virzienā. Protams, ka tas neatrisinās pilnīgi visas problēmas, tomēr tas, manuprāt, ir pirmais solis virzienā, lai radītu pārliecību un stabilitātes sajūtu jaunajam ģimenēm.

Kas būtu tie vārdi, ko šajā veļu laikā rudenī Jūs gribētu sūtīt kā laba vēstījumu gan tiem, kuri savas latviskās pārliecības dēļ ilgus gadus ir bijuši spiesti pavadīt svešātnē, un tiem, kuri ieročiem rokās cīnījušies par Latviju, aizstāvēt to no „sarkanā mēra” atgriešanās? Šie cilvēki visvairāk gaida kādu īpašu vēstījumu tieši no Nacionālās apvienības.

G.: Latvijai ir svarīgs katrs tās dēls un meita, neatkarīgi no tā, kādā pasaules malā šobrīd tie mīt. Mūsu senči cīnījās par to, lai mums visiem šeit būtu mājas. Es vēlētos aicināt ikvienu tautieti būt aktīvam, neaizmirst savu tēvu zemi un uzturēt saikni. Latviju mēs nedrīkstam pazaudēt! Šo novēlējumu es gribētu teikt ikvienam – gan tiem, kuri šobrīd dzīvo šeit, gan politiķiem, gan arī mūsu tautiešiem svešumā. Jānis Jaunsudrabiņš reiz ir teicis: „Zaudējis Latviju, tu zudīsi pats”.

R.: Ja mēs runājam par veļu laiku, tad gribot negribot mums jādomā par mūsu vectēviem un vecvecēviem, kuri noteikti būtu gribējuši redzēt tādu Latviju, par kuru tie lējuši savas asinis

vai kurai tie veltījuši savu dzīvi. Mēs, protams, nevienam nevaram pierādīt, ko viņi no mums gribētu sagaidīt, mēs to varam tikai sirdī just. Ir svarīgi sev uzdot šo jautājumu – ja viņi ir cēlušies savu valsti, kādu viņi to gribēja redzēt? Mums jādomā, vai mēs darām visu tā, lai sasniegtu arī viņu ideālus un viņu mērķus. Mēs neesam piedzimuši tukšā vietā. Mēs esam piedzimuši savā ģimenē, savā dzimtā, savā tautā, kurai pamati jau likti stipri sen. Es aicinātu atcerēties, ka mēs dzīvojam modernā sabiedrībā, tāpēc mums jābūt atvērtiem pret pasauli un visu mūsdienīgo. Jācensās pielāgoties jauniem, moderniem izaicinājumiem, kas varbūt nebija aktuāli pirms gadu desmitiem vai simtiem, taču tas vienmēr ir jādara, dziļi sakņojoties mūsu zemē, mūsu tautā, mūsu tradīcijās jeb senču izpratnē par pasaules kārtību. Tā ir patiesā bagātība, kas dara mūs vienreizējus, un mums tā jāspēj novērtēt. Visnabadzīgākais ir tas cilvēks, kuram bagātība pieder. bet kurš nesēdēt to azināties. La mēs

spēsīm to apzināties un uz šiem pamatiem būvēsim katru savu nākamo soli, tad, es domāju, ka latvieši pasauli spēš pozitīvā ziņā pārsteigt vēl ne reizi vien.

Kur paši plānojat būt 11. un 18. novembrī?

R.: Ļoti sarežģīti atbildēt, kur es būšu šajās dienās. Man uzreiz jāatvainojas, ja es kaut kur nepaspēju piedalīties, jo tik tiešām to aicinātāju ir vairāk nekā laika un fiziskas varēšanas pāspēt piedalīties. 11. novembrī pavisam noteikti būšu pie Okupācijas muzeja, no kurienes nesīsim uz Daugavu simbolisko uguns postu, ko ik gadus mūsu organizācijas biedri sarūpē, lai godinātu latviešu karavīrus kopā ar visiem, kuriem tas svarīgi, un laistu to Daugavā. 18. novembris šogad pavisam īpašs, jo svinēsim Nacionālās apvienības lāpu gājiena desmitgadi, kas norisināsies, dodoties no Kārļa Ulmaņa pieminekļa līdz Brīvības piemineklim. Šogad gājieni vedīs pa 11. novembra krastmalu, kas pirmo reizi šī pasākuma vēsturē būs slēgta.

G.: Svētkus parasti pavadu kopā ar ģimeni. Noteikti apmeklēju 11. novembra krastmalu, iedodot svečītes. Man un manai ģimenei tā ir kopības sajūtas radīšana. Kā zināma tradīcija mums ir izveidojusies svētku vakariņu baudišana. Pagājušajā gadā piedalījās 18. novembra lāpu gājienā. Lāpu gaismas Brīvības pieminekļa pakājē man atgādina jaunības dienu vēlmi šādu gājieni sarīkot jau 1987. gada 18. novembrī. Diemžēl toreiz tas neizdevās, jo okupācijas režīms bija liedzis iespēju piekļūt mūsu brīvības simbolam, un lāpu jau arī īsti nebija...

IEDZĪVOTĀJI JAUTĀ

Einārs Cilinskis

- Kāpēc iejaucāties cīņā pret Lembergu, kuru populistiski uzskata Sprūdža kungs? Tā taču nav Nacionālās apvienības cīņa!

Es diemžēl nepiekrītu sabiedrībā plaši valdošajam uzskatam, ka zogs visi, bet tikai daži dalās. Riskēšu kļūt nepopulārs, uzskatot, ka zaglim jāsež cietumā.

- Kas ir Jūsu galvenais veikums 11.Saeimā, ar ko lepojaties?

Ar to, ka no ļoti dažādiem deputātiem ar dažādu politisku pieredzi izdevās izveidot komandu, kas strādā kopā un pamazām kļūst arvien efektīvāka.

- Jau vienreiz atteicāties kļūt par ekonomikas ministru, bet vai otrreiz arī atteiktos, ja būtu piedāvājums pēc kāda ministra portfeļa?

Ir izplatīts viedoklis, ka Nacionālā apvienība šūpo valdību, lai dabūtu sev trīs ministru amatus. Ja jautājums ir par to, tad varu apliecināt, ka tas tā nav un šobrīd ne uz kādu amatu nepretendēju. Ja runa ir par tālāku perspektīvu, tad joprojām ir spēkā Nacionālās apvienības ideja par Attīstības ministriju, un tādu iespēju neizslēdzu. Kaut gan - Nacionālajā apvienībā šobrīd arvien vairāk darbojas jauni cilvēki ar labu izglītību, kas ar laiku varētu šādu amatu pildīt labāk par mani.

Ilmārs Latkovskis

- Jūs vienmēr, šķiet, esat nostāk no pārējiem politiķiem. Vai esat pareizajā partijā?

Neredzu nevienu citu partiju, kas man būtu „pareizāka”. Esmu ievēlēts no Nacionālās apvienības, un cenšos to respektēt. Jā, man ir sava izjūta par dzīves stilu un cilvēcisko būtību, kas varbūt kādam nesaskan ar viņa līdzšinējiem priekšstatiem par vislatviešiem vai tēvzemešiem. Taču mana rīcība un vērtību izpratne līdz šim nav nonākusi pretrunā ar Nacionālās apvienības politiku.

- Vai sabiedrības saliedēšana Jūsu izpratnē ir šobrīd svarīgākais uzdevums, un kā tas iet kopā ar Nacionālās apvienības stingro latviskas Latvijas ideju?

Es ar sabiedrības saliedētību vispirms saprotu nacionālās vienotības un identitātes jautājumu. Krievu un latviešu attiecību jautājums, ko daudzi virspusēji uztver kā saliedētības būtību, nav primārais jautājums. Galvenais ir jautājums – kas ir Latvija? Tas gana labi sader ar latviskas Latvijas jautājumu, kaut arī cilvēkiem būs atšķirīgas domas arī par to, kas ir latviska Latvija.

Jānis Dombrova

- Vai Jums nešķiet, ka bieži vien esat pārlieku radikāls?

Kad “Visu Latvijai!” ienāca politikā, mūsu politiskie oponenti pārmeta, ka esam pārāk jauni un maz pieredzējuši. Savukārt es uzskatu, ka tā ir mūsu priekšrocība, nevis trūkums, ka mūsu cilvēki nāk ar degsmi, svaigu un veselīgu domāšanu. Mūsu cilvēki nav uzkrājuši negatīvo pieredzi shēmošanā savās materiālajās interesēs, kuru savukārt ir uzkrājuši pieredzējušie politiķi. Līdzīgi ir ar mēģinājumiem mums piešķirt radikālu birku. Nacionālās apvienības virsmērķis ir latviska Latvija, bet tas nav pieņemams politiskajiem oponentiem, kuriem iestāšanās par savas tautas interesēm šķiet nepieņemama.

- Kā Jūs balsotu šodien, ja būtu referendums par eiro ieviešanu?

Šis mūsu organizācijai ir viens no sarežģītākajiem jautājumiem, jo pastāv ļoti plaša viedokļu dažādība par to, vai eiro ieviešana dotu pozitīvu vai negatīvu piesešumu mūsu tautsaimniecībai un nacionālajai drošībai. Šobrīd ir grūti prognozēt, kāda būs eirozonas nākotne un vai iestāšanās tajā radīs finansiālas problēmas vai tieši pretēji - pasargās no potenciāliem satricinājumiem. Līdzīgi ir grūti prognozēt vai valsts iestāšanās eirozonā varētu būt drošības garantants Latvijas palikšanai rietumu ģeopolitiskajā telpā. Manā skatījumā šo jautājumu vajadzētu izlemt tautai referendumā, lai vēlāk politiķiem būtu mandāts rīkoties atbilstoši tautas paustajai gribai.

Jānis Bordāns

- Paldies, Bordāna kungs, par to, ka cienāt un aizstāvat latgaliešu valodu un kultūru! Vai arī turpmāk to uzskatāt par vienu no savām prioritātēm?

Jā, arī turpmāk mana prioritāte būs Latgale un tās kultūras lietas. Nepārprotami. Turklāt notikumi risinās tā, ka spilgti izgaismojas fakts, ka šis ir visas Latvijas jautājums Nr.1. Vai nu Latgale ir latgaliska un mūsu vienīgā īstā robeža ir droša, vai nu varam zaudēt Latgales uzticību Latvijai un ilgtermiņā apdraudēt mūsu valstiskumu.

- Jūs sākat ļoti pārliecinoši. Būs reformas, izvīzījāt prioritātes. Tagad, šķiet, esat klusāks, vai apmīst cīņas spars, vai arī kādi citi notikumi?

Vai esmu pieklusis? Gan jā, gan nē... Jā, es mazāk uzstājos medijos, bet - šis ir laiks, kad iedziļinos visās TM atbildības jomās - sākot ar tiesām, ieslodzījuma vietām un beidzot ar Uzņēmumu reģistru. Visur redzu akūtu vajadzību iekustināt cilvēkus no zināma rimtuma un rutīnas, taču neuzskatu, ka tas jādara kā izrāde - kādu vainojot, runājot par katru savu soli un līdzīgi. Kad darbi būs sagatavoti un uzsākti, tad tie runās paši par sevi.

Kārlis Krēslīšs

- Kāpēc atbalstāt mūsu karavīru dalību Afganistānas okupācijā? Vai tas saskan ar latviešu tautas izpratni par palīdzību citām tautām?

Starptautiskā operācija (SO) nav Afganistānas okupācija. Par SO Afganistānā ir ANO un NATO lēmumi, kurus mēs pildām. Var iepazīties ar sasniegtajiem pozitīviem rezultātiem tajā reģionā: skolu, slimnīcu u.t.t. skaita pieaugums, parādījās iespējas meitenēm mācīties un sievietēm ņemt dalību sabiedriskajā dzīvē, kā arī Afganistānas iedzīvotāji, vismaz nedaudz, iepazīstas ar civilizēto valstu iespējām.

Dāvis Stalts

- Kas, Jūsprāt, ir lielākie Nacionālās apvienības panākumi 11.Saeimā?

Viennozīmīgi vislielākais panākums ir demogrāfijas programmas caursīšana valdošajā koalīcijā. Saņēmām uz galvas veselu dubļu jūru, bet noturējāmies un nonācām līdz rezultātam. Šī prioritāte iezīmē Nacionālo apvienību jaunā virzībā.

- Kā vērtējat koalīcijas partneru attieksmi pret Nacionālo apvienību kā mazo brāli, un vai Jūs tas nekaitina?

Kaitina daudz kas, bet vai tas ir svarīgi? Savu kaitināšanos politiķis var droši atstāt mājās, jo politika kā tāda ir pārāk nežēlīga spēle, lai atļautos viegli aizkaitināties. Runājot par mazo brāli - visi brāļi izaug, arī mēs.

MANA NĀKOTNES RĪGA

INTERVIJA AR NACIONĀLĀS APVIENĪBAS RĪGAS MĒRA KANDIDĀTI BAIBU BROKU

Dāvis Stalts

Sarunātā tikšanās ar Baibu notiek Nacionālās apvienības birojā, kur sanākuši interesenti klausīties viņas redzējumu par nākotnes Rīgu un to, kas būtu un kā būtu tajā darāms. Tieši tas ir mūsu tikšanās iemesls un tāpēc, sagaidījis sanākušo aplausus, kaļu dzelzi, kamēr tā karsta.

Kāpēc Jūs esat pieņēmusi Nacionālās apvienības uzaicinājumu un piekritusi kļūt par mēra kandidāti Rīgas domes vēlēšanās? Kādas ir Jūsu līdzšinējās attiecības ar šo partiju?

Te jāsāk ar to, ka esmu „Tēvzemei un Brīvībai/LNNK” biedre kopš 2006. gada, kad sāku strādāt kā Tieslietu ministra Gaida Bērziņa parlamentārā sekretāre. Piekritu aktīvi iesaistīties politiskajos procesos, jo apzinājos, ka spēju un gribu kaut ko izmainīt mūsu valstī, dodot savu profesionālo ieguldījumu labākas valsts pārvaldības, jo īpaši tieslietu sistēmas organizēšanā. Kāpēc tieši Rīgas mēra amats? Pirmkārt, es esmu Rīgas kā Latvijas galvaspilsētas patriote, Rīga ir manas mājas, un man sāp, kad redzu savu galvaspilsētu zaudējam latvisko identitāti. Man nav pieņemams, ka pārāk viegli ļaujames svešu kultūru ietekmēm, šobrīd jo īpaši austrumu virziens ar latviešu kultūrai netipiskām vērtībām un tradīcijām ienāk Rīgā un Rīgas svētkos. Zīmīgi uz šo situāciju norādījis izcilais latviešu dzejnieks Andrejs Eglītis „... svešais cirvis cērt un cērt manas tautas saknes...”. Rīga ir vieta, kur es pavisam noteikti gribu kopā ar saviem bērniem dzīvot, un man rūp tās nākotne, tāpat kā manu bērnu nākotne. Es redzu, ka ar savu uzkrāto profesionālo pieredzi kā politiskos, tā saimnieciskos procesos, kā arī būdama juriste un vairāku Tieslietu ministru padomniece, varu dot kvalitatīvu pievienojumu Rīgas domes darba uzlabošanā un pilnveidošanā. Es ļoti pragmatiski vērtēju to, ka pašreizējie Rīgas domes deputāti ir pieņēmuši pareizus lēmumus, ir izdarītas labas lietas visiem Rīgas iedzīvotājiem par Rīgas iedzīvotāju naudu. Tomēr no ideoloģiskā un arī sistēmiskā aspekta ir jautājumi, kuru risināšanai man būtu cita pieeja - vērsta uz caurspīdīgumu, efektivitāti un saimnieciskāku naudas izlietojumu.

SKAIDRI MĒRĶI, STINGRA STĀJA UN AUGSTA PROFESIONALITĀTE - TIKAI TĀ MĒS VARAM KO PANĀKT.

Atgriežoties pie partejiskās un ideoloģiskās saiknes, vai Nacionālā apvienība ir tā komanda, kas, Jūsprāt, spēš nodrošināt galveno Jūsu uzstādījumu izpildi? Vai arī esat vairāk individuāls līderis?

(Smejas) Nē, neesmu tirāns, bet varu būt ļoti stingra un prasīga, ja nepieciešams. Man ir augsta atbildības sajūta, pirmkārt, jau pret sevi un gana liela paškritika, tāpēc tāda esmu arī pret citiem un visbiežāk arī pret sevi. Protams, ka piekritu kandidēt šim amatam, skaidri apzinoties, ka jāspēlē komandā un darba rezultāti būs kopīgs komandas sasniegums. Šobrīd norit darbs pie komandas veidošanas, un komanda būs ar svaigu un profesionālu redzējumu.

Vai nav morāli grūti nostāties iepretim tādām politiskām smagsvaram kā Nils Ušakovs, kuram it kā esot aptuveni 80% rīdzinieku atbalsts un cerēt uz uzvaru? Kas būtu tas, kas ļautu mums noticēt šai iespējai? Jūsu trīs galvenie plusi iepretī viņam?

Pirmkārt, jāsaka, ka neesmu nekad atteikusies no profesionāliem izaicinājumiem un sacensības, tomēr vieglprātīgi izaicinājumus arī nepieņemu. Es iesaistos jaunus pienākumus un projektos tad, ja redzu, ka spēšu tos „pacelt”, ja redzu, ka man ir pamatots viedoklis un zināšanas, vīzija, ko un kādā veidā darīt. Procenti ir dažādi un jāvērtē visi apstākļi kopsakarībā, kas ietekmē un kādā veidā šī popularitāte tiek veidota un uzturēta. Medijos nereti izskan informācija, ka rīdzinieku nauda tiek dāsni atvēlēta it kā sabiedrības informēšanai par Rīgas domes priekšsēdētāja labi padarītajiem darbiem. Tomēr te būtu vietā norādīt, ka labie darbi tiek darīti pamatojoties uz visu Rīgas domes deputātu lēmuma pamata un par rīdzinieku naudu, tā nav ne Saskaņas Centra, ne Rīgas domes priekšsēdētāja nauda. Kāpēc gan lai rīdzinieki nebūtu pelnījuši pirmo Rīgas mēru sievieti? Neapšaubāmi kopā ar to, ka esmu sieviete, līdzī nāk mana ģimeniskā uztvere un tas, ka esmu bērnu māte, kas liek mūsu Nacionālās apvienības ģimenes un demogrāfijas atbalsta politiku izvērst arī Rīgas domē. Arī Rīga var sniegt savu ieguldījumu ģimenes telpas aizsardzībai, saglabāšanai un attīstībai. Atbilstoši šiem mērķiem ir jāizmanto politiskais un saimnieciskais spēks. Es neesmu tendēta uz budžeta tērēšanu, ikreiz prognozējot ļoti optimistisku tā pārpildi, taču ģimene un bērni ir tās pamatlietas, kurām jānodod tās, lai viņi justos gana droši mūsu valstī, mūsu Rīgā. Uz to mēs nedrīkstam taupīt! Šeit jārisina bērnu darbu jautājums un jāskatās, kā papildus NA izcīnītajam valsts demogrāfijas atbalstam varam to dotēt vajadzīgos apjomos arī Rīgā.

Būtiski atšķiras mana un pašreizējās Rīgas domes vadības izpratne par latviešu tautas nacionālās identitātes vērtībām, izpratne par latviešu valodas lomu demokrātiskā sabiedrībā. Mana pārliecība, ka sabiedrības integrācijai jānotiek pēc demokrātiskas sabiedrības principiem caur komunikāciju valsts

valodā - latviešu valodā. Mums jādara viss, lai sabiedrība mācītos, cienītu un mīlētu latviešu valodu.

Tas būtu tāds pirmais Lielais valis, par kuru Jūs varētu likt saprast, ka kopā ar komandu esat koncentrējušies cīņai par demogrāfiju arī Latvijas galvaspilsētā, bet kā ar vēl diviem trumpjiem?

Šobrīd vairāk kā jebkad ir vērojama Rīgas attālināšanās no latviskuma. Nereti pārņem sajūta, ka dzīvojam kosmopolitiskā pilsētā, kurai nav savas stingras nacionālās identitātes - nacionāla mugurkaula. Nepārprotiet - es neesmu pret Krievijas tūristiem vai veselīgu sadarbību uzņēmējdarbībā, taču mūsu pārlietu lielā pārorientēšanās uz Krieviju it visā, kas vērojama šā brīža

Rīgas domes darbībā spilgti atšķiras no valsts kopējā kursa. Te sanāk, ka veidojam valsti valstī, un tas ir vairāk kā bīstami. Nepieļaujami. Nepietiek vienreiz gadā krastmalā svinēt Līgo svētkus, kuri latviešiem īstenībā ir Jāņi (red. vied. - Līgo svētki radušies padomju laikā, degradējot Jāņu nosaukumu un sākotnējo motīvu), ir nepieciešams atturēties no slāvīsku akcentu uzslāņošanas mūsu kultūrvīdē. Gan 11. novembra krastmalā uzstājošās Krievijas estrādes grupas Jaunā viļņa vai Rīgas svētku kulminācijā, gan ģēds Morozs Rīgas domē nav tās vērtības, kurām jāļauj atgriezties no vēl salīdzinoši nesenas pagātnes. Gan Krievijas, gan

ŠOBRĪD VAIRĀK KĀ JEBKAD IR VĒROJAMA RĪGAS ATTĀLINĀŠANĀS NO LATVISKUMA.

Rietumu tūristam mums ir ko parādīt, un tā ir mūsu latviskā kultūra un kultūras pasākumi kopumā (opera, balets, teātri) un mūsu pašu mentalitātei raksturīgie akcenti gan mākslā, gan arhitektūrā, gan ēdienu un suvenīru klāstos, gan visbeidzot mūsu gidu stāstos par Rīgu kā Latvijas brīvvalsts šūpuli, kur mūsu brīvības cīnītāji izcīnīja savu neatkarību. Latvijas valsts šos 22 gadus kā galveno prioritāti izvirzīja materiālo jautājumu sakārtošanu, atstājot novārtā latviešu tautas nacionālās identitātes jautājumus. Tagad mums ar mūsdienīgām metodēm gan valsts, gan galvaspilsētas mērogā jācenšas šīs sekas likvidēt un jāatgriežas pie cēloņiem. Es, piemēram, nepieļauju domu, ka pie pašvaldības iestādēm var tikt izkārtas tikai Rīgas karogs, kā to pasācis darīt Ušakovs. Tā nedrīkst notikt, jo tas balansē uz likuma pārkāpšanas robežas, turklāt viņš mēģina Rīgu atdalīt no valsts un veidot šeit citu - alternatīvu identitāti. Tas ir ļoti bīstami!

Par Jūsu nacionālpatriotismu viss būtu skaidrs, jautājums tikai, vai Nacionālā apvienība, iekļūstot Rīgas domē, nesāks par daudz nodarboties ar ideoloģiskiem jautājumiem, atstājot novārtā pilsētas saimniecību? Tomēr Rīgas mēram visupirms ir jābūt rūpīgam saimniekam!

Nē, mēs nekoncentrēsimies tikai uz ideoloģisku jautājumu risināšanu. To darīsim veselīgos apjomos, pamatā rūpējoties par pilsētas izaugsmi un rīdzinieku interesēm. Neapšaubāmi, pamatpienākums ir pildīt tās funkcijas, ko pašvaldībai nosaka likums, un tās nav tikai ideoloģiskas lietas. Mūsu darba devējs ir Rīgas iedzīvotājs, kuram rūp apkures jautājumi (kāpēc Rīgā apkure ir 3 reizes dārgāka un atkritumu izvešana 2 reizes dārgāka nekā, piemēram, Ventspilī?), komunālo pakalpojumu cenas un pieejamība, sociālie pabalsti, izglītības atbalsts, sports u.c.

Tad acīmredzot esam nonākuši līdz trešajam valim?

Trešais valis ir mūsu ekonomiskais piedāvājums. Šobrīd aktīvi kopā ar komandas profesionāļiem strādājam pie programmas. Man prieks, ka darbs ir sāksis ļoti laicīgi un pie tā piesaistīti dažādi nozaru profesionāļi. Jau tagad izkristalizējas vairākas jomas, kuras varu pieminēt. Noteikti mums būs izvērst

skatījums uz pilsētas kultūras dzīvi jeb kultūrtūrisma, kur, rūpīgi izvērtējot „Live Riga” ieguldījumu, mēs piedāvāsim nedaudz mainīt akcentus, bet noteikti saglabājot visas labās iestrādes. Te jāsaprot, ka mēs nedrīkstam koncentrēties tikai uz Krievijas tūristiem un aizmirst par sev tuvo Skandināvijas valstu tūrisma, tai skaitā veicinot tiešo prāmju reisu satiksmi uz mūsu ostu. Šeit jāsaka, ka interesanti ir arī Indijas un Ķīnas tūristi, kurus pie mums varētu atvilināt, šeit arvien vairāk ņemot vērā viņu filmas. Jau veiksmīgi sācis darboties Rīgas filmu fonds (red. piez. - Rīgas filmu fonds izveidots kā pašvaldības iestāde, kura atdod nelielu daļu no ieguldītajiem līdzekļiem tiem ārvalstu kino ražotājiem, kas par savu filmu uzņemšanas vietu izvēlas Rīgu), tagad tas būtu jāpaplašina un jāsavieno ar tūrisma attīstības iespējām tieši šādā kontekstā. Rūpīgi analizējam un strādājam pie pilsētas ekovides piedāvājuma, kas akcentētu videi draudzīgu Rīgu gan transporta sistēmā, kur tā būtu elektromobiļu tīkla izveide un pakāpeniska ieviešana, gan pilsētas tirgus kopīgas koncepcijas izstrādē, kurā atgrieztos vecā labā ideja par bioloģiskā lauksaimnieka papildus stimulu savas produkcijas izplatīšanai Rīgā. Mēs redzam, ka Centrāltirgus tik tiešām ir daudz sakārtotāks, taču pārējie tirgi neiekļaujas kopīgā attīstības tempā, un to attīstības iespējas ir tiešām plašas. Noteikti neatteiksimies no dažādiem biļešu atvieglojumiem sabiedriskajā transportā, taču skaidrs, ka pašvaldības kapitālsabiedrībām, arī Rīgas Satiksmei, ir jāspēj strādāt ar peļņu bez papildus dotešanas, pretējā gadījumā vai nu kaut kas nav kārtībā ar to vadību, vai arī tām jābūt privāti pārvaldītām. Lieliski, izskatās, ka esat iedziļinājusies un netaisāties nodarboties ar vairāksolišanu. Vai būsi gatava arī vārdu kaujās pieveikt savus politiskos pretiniekus?

Viennozīmīgi. Ja kāds grib nodarboties ar populismu, lai to dara, bet es tā nebušu. Kas attiecas uz nīknām un personīgi aizskarošām vārdu kaujām, uz kādām pavisam noteikti provocēs mūsu plašsaziņas līdzekļi, tuvojoties pašvaldību vēlēšanām, varu teikt tikai vienu - varu būt stingra un reizēm ļoti asa, bet nekad nenolaidīšos līdz ķengām dzeltenās preses līmenī. Skaidri mērķi, stingra stāja un augsta profesionalitāte. Tikai tā mēs varam ko panākt.

LATVIJAS VIENĪGĀ IESPĒJA

Ilmārs Mežs, demogrāfs

Oktoobra beigās tika panākta svarīga koalīcijas partiju vienošanās par papildu pasākumiem dzimstības veicināšanai, kas iekļaujami jau 2013.gada budžetā.

Paviršam vērotājam, uzzinot, ka līdzekļi demogrāfijas politikas uzlabošanai tiks palielināti tikai par kādiem padsmi miljoniem, varētu šķīst, ka tas situāciju neuzlabos. Tomēr uzskatu, ka tas uzlabos gan, kaut, protams, demogrāfiskā atbalsta kāpinājums ir jāturpina ar katru nākamo gadu jo vairāk, un, cerams, arī gada vidū ierastajos budžeta grozījumos. Lieki atgādināt, ka šo uzlabojumu nebūtu, ja NA nebūtu izstrādājusi nopietnu risinājumu piedāvājumu sadarbībā ar vadošajām sabiedriskajām organizācijām un ekspertiem. Nākošais svarīgais solis bija ultimāta izvirzīšana – bez tā vadošie koalīcijas partneri visdrīzāk tā arī būtu palikuši kurlī pret jebkuriem ierosinājumiem papildināt budžeta izdevumus. Un trešais svarīgais solis bija nodrošināt pārējo koalīcijas partiju izpratni un atbalstu – pēdējās nedēļās šis ultimāts jau bija ieguvis daudz koalīcijas politiķu atbalstu.

Ko tad NA izdevās uzlabot Latvijas demogrāfijas atbalstā? Pirmais lielais panākums ir minimālās „māmiņalgas” apjoma dubultošana no līdzšinējiem 50 latiem uz 100 latiem jau no 2013.gada janvāra. Visas jaunās māmiņas, kam šobrīd jāiztiek ar 50 latiem mēnesī, jau pēc pāris mēnešiem

varēs saņemt 100 latu, pie tam to izmaksas periods tiek pagarināts līdz 1,5 gadam. Jāatgādina, ka 38% no jaunajām māmiņām saņem šos minimālos 50 latus, un pieskaitot tās, kam atbalsts nesasniedz 100 latu, redzams, ka šis uzlabojums sasniegs aptuveni pusi no visām jaunajām māmiņām. Starp viņām ir gan studentes, gan jaunietes, kas vēl dažādu iemeslu dēļ nebija spējušas nodrošināt sev darba stāžu, lai kvalificētos lielākai „māmiņalgai”. Taču Latvijai ir vajadzīgi visi bērniņi, arī jauno māmiņu un arī nabadzīgo ģimeņu bērni.

Otrs sasniegums ir valdības apņemšanās ar burkāna-pātagas mehānismu beidzot izbeigt rindas uz bērnodārziem un nodrošināt visiem bērniem pieejamus bērnu apkopes pakalpojumus. Kā zināms līdz šim rindās uz bērnodārziem gaida aptuveni 10000 mazuļu – viņu vecāki nevar atgriezties darba tirgū, un tādējādi nevar paši parūpēties par savas ģimenes iztiku. Pieejams bērnodārzs ir tik pat svarīga infrastruktūras sastāvdaļa kā izbraucami ceļi, modra policija un laicīga mediķa palīdzība. Tomēr daudzas pašvaldības, un bieži tās ir visbagātākās, nopietni nevēlējas vai nespēja risināt bērnodārzu rindas. Pirmkārt rindu sakārā ir jāmin Rīga, no kuras maka liela nauda bieži vien tiek atvēlēta mazāksvarīgām un pat dīvainām lietām, bet rindas saglabājas ļoti garas. Valdība vienotās līdz martam izstrādāt attiecīgus normatīvos grozījumus par mehānismu, kā vecāki, kurus pašvaldība nenodrošinās ar vietām bērnodarzā varēs paši izvēlēties kādu citu bērnodarzu – privātu vai blakus pašvaldībā, un rēķinu būs jāmaksā “vainīgai pašvaldībai”. Ja tā to nedarīs, tad valdība veiks attiecīgu korekciju caur finanšu izlīdzināšanas mehānismu. Līdz ar to vecāki tiks atbrīvoti no līdzšinējās ķīlnieku lomas, kurā valdības un pašvaldības domstarpības tos bija nostādījuši. Pirms pašvaldību vēlēšanām bērnodarzu jautājums varētu kļūt par vienu no galvenajiem jautājumiem,

ko vēlētajiem jāpieprasa no savām pašvaldībām – īpaši Rīgā un tās tuvumā, kur lielākas rindas. Tas arī mobilizēs pašus jaunos vecākus, gan arī spiedīs pašvaldības šīs lietas atrisināt.

Vai ir mainījusies valdības attieksme pret demogrāfiju un ģimenēm ar bērniem? Grūti teikt – varbūt būsīm piesardzīgi optimisti, kaut cilvēki vadošajos amatos jau mums paliek tie paši. Kas ir mainījies, kā esam iemācījušies ietekmēt un uzlabot demogrāfijas atbalsta politikas veidošanu. Domāju, ka bez turpinoša un pieaugoša spiediena gan no sabiedrības, gan no NA un citu partiju puses lietas pašas no sevis diez vai manāmi uzlabosies. Tāpēc jādomā par plašākas sabiedrības

kā jau tas ir noticis vairumā Eiropas valstu. Vēl precīzāk šo vajadzību izsaka tagadējie dabīgā pieauguma (samazinājuma) dati. Gados, kad mums ir visvairāk jaunu sieviešu potenciālo māmiņu vecumā, mums ir viszemākā dzimstība, un tā atpaliek gandrīz uz pusi no mirušo skaita. Viegli iedomāties, cik ļoti samazināsies dzimstība pēc 10-15 gadiem, kad potenciālo māmiņu vecumā ienāks 90-jos gados „nepiedzimušī paaudze” – to būs uz pusi mazāk nekā šobrīd. Tātad arī viņām dzims apmēram uz pusi mazāk bērnu nekā tagad – un attiecīgi izmiršana paātrināsies. Vispārīnrot var teikt, kamēr mums būs tikai 1 vidējais bērns uz ģimeni, tikmēr katrā nākamā Latvijas

ĢEOMETRISKĀS PROGRESIJAS LĪKNĒ VIRZĀMIEM UZ NULLI!

uzskatu veidošanu un sabiedriskā spiediena mobilizēšanu, virzot to efektīvākā gultnē. Kā zināms, jaunie vecāki parasti nav visai aktīvi savu tiesību aizstāvji, un politiķiem bieži ir lielāks spiediens vairāk izpatikt citām, aktīvākām vēlētajiem grupām.

Kāpēc vispār nepieciešams tik lielu uzmanību veltīt demogrāfijai? Latvijas situācijā tā pārvēršas par dzīvošanas jautājumu jau pēc pāris paaudzēm. Pēc būtības tas jau paliek par nacionālās drošības jautājumu Nr1. Analizējot jaunākās tautskaites rezultātus, redzam, ka bērnu un jauniešu skaits Latvijā ir kritiski mazs – tikai aptuveni 50-60% no viņu vecāku paaudzes kopskaita. Zemā dzimstība ir kā bumba ar laika degli – apmēram paaudzi garu degli. Kamēr mums ir tik maz bērnu, to sabiedrība īpaši neizjūt kā problēmu – bērnodarzos ir mazākas rindas, var ietaupīt uz viņu izglītības rēķina. Taču, kad šiem jauniešiem būs jāienāk darba tirgū, nomainot vecākus, kuri pensionēsies, tad „pēkšņi” izrādīsies, ka viņu ir daudz par maz. Šobrīd Latvijā dzīvojošo jauniešu skaits ir tikai aptuveni puse no attiecīgā pirmspensijas vecuma cilvēkiem. Kamēr mums vēl ir augsts bezdarbs, tikmēr tuvākos dažos gados šī problēma tiks pavirzīta tālāk. Taču nenovēršami pēc 10-20 gadiem darbaroku trūkums būs ļoti izteikts. Šis trūkums veidos spiedienu atvieglot imigrācijas politiku,

paaudze būs uz pusi mazākā skaitā nekā tās vecāki.

Vai tiešām ir vērts sagaidīt šo neatgriezenisko situāciju, lai par to pārliecinātos, ka vairs neko nav iespējams labot? Tāpēc ir jāmaina lietas tagad, kad tas vēl ir iespējams – šogad un tuvākajos dažos gados.

Salīdzinot sagaidāmo darbaspējīgo cilvēku skaitu pēc vienas paaudzes ar šodienas skaitu, ja Latvijas demogrāfijas atbalsts netiek īpaši uzlabots, un, kā daudzi politiķi cer, ka pieaugot labklājībai, automātiski pieaugs arī bērnu skaits – tad šādā scenārijā darbaspējīgo cilvēku skaits pēc paaudzes mums būs aptuveni 55-60% no tagadējā skaita. Pensionāru skaits gan nesamazināsies, bet varbūt pat pieaugs. Otrs reālais scenārijs ir Igaunijas atbalsta praksei līdzvērtīgas sistēmas ieviešanas gadījumā. Tad, dzimstībai pieaugot par aptuveni 30-40%, tā varētu izlīdzināties ar mirstību, un tādā gadījumā darbaspējīgo cilvēku skaits būs aptuveni 90-95% no šodienas skaita. Ir milzīga starpība starp šiem abiem variantiem, un būtībā tikai otrais var nodrošināt Latvijas ilgtspējību. Ar NA demogrāfijas ultimātu mums ir izdevies spert nozīmīgu soli, lai no pirmā scenārija nonāktu līdz otram – taču līdzīgi un varbūt vēl apjomīgāki soļi mums būs jāspēr katru nākamo gadu un arī katros budžeta grozījumos. Taču diemžēl citas izejas Latvijai vienkārši nav.

PIRMS PAŠVALDĪBU VĒLĒŠANĀM
BĒRNU DĀRZU JAUTĀJUMS VARĒTU
KĻŪT PAR VIENU NO GALVENAJIEM.

LĀPU GĀJIENA DESMITGADE

LAČPLĒŠA DIENAS PASĀKUMA 2012. gada 11. novembrī

„Brīvības cīnītāju gars cauri visiem laikiem” PROGRAMMA.

17:30 – 19:00

Lāpu gājiens (uguns rituāls) no Brāļu kapiem līdz Brīvības piemineklim (Varoņu iela, Gaujas iela, Miera iela, Brīvības iela)

19:00 – 19:15

Svētbrīdis pie Brīvības pieminekļa: Valsts himna, vainaga nolikšana, klāt pienākošo lāpu iededzināšana.

19:15 – 19:30

Lāpu gājiens no Brīvības pieminekļa līdz Latviešu Strēlnieku laukumam (Brīvības bulvāris, Kaļķu iela)

19:30 – 21:00

Koncerta I daļa (Latviešu Strēlnieku laukums)

19:30 – 19:40

Brīvības cīnītāju godināšana

19:40 – 20:00

Folkloras draugu kopa „Skandinieki”

20:00 – 20:20

Seno cīņu un folkloras kopa „Vilkači”

20:20 – 20:40

Liepupes jauktais koris „Pernigale”

20:40 – 21:00

Vīru kopa „Vilki”

21:00 – 21:30

Uguns plosta laišana Daugavā (pie Akmens tilta)

22:00 – 23:00

Koncerta II daļa (Latviešu Strēlnieku laukums)

22:00 – 23:00

Dūdu un bungu muzikālā grupa „Auļi”

18. novembra lāpu gājiens

Latviešu sirdīs iedegtā uguns radīja Latvijas valsti. Valsti, kas ir mūsu, ko vienmēr mīlēsim un sargāsim... 18. novembrī esi viens no tūkstošiem, kas sveic savu Latviju, piedaloties neaizmirstamā lāpu gājienu līdz Brīvības piemineklim. Tiksimies svētku vakarā pulksten 18:00 pie Kārļa Ulmaņa pieminekļa (Kr. Valdemāra ielas un Raiņa bulvāra krustojums)!

Velti savu novēlējumu Latvijai simtgades jubilejā! 18. novembrī no plkst. 13:00 līdz 16:00 Latvijas Kara muzejā (Pulvertornis) būs iespēja uzrakstīt savu novēlējumu, kuru iekļaus grāmatā! Nāc un piedalies!

Skaitļvārdu mīkla par Latviju

Katram burtam atbilst viens un tas pats skaitlis.
Pacenties atšifrēt vārdus, neizmantojot interneta resursus!

„Dievs, svētī Latviju” par Latvijas Republikas himnu tika
apstiprināta 1920.gada 7.jūnijā Latvijas

1	2	3	4	5	6	1	7	5	1

sapulces sēdē. Latvijas Republikas karogs ir radīts, pamatojoties uz
seno letu jeb letgaļu karoga aprakstu, kas ņemts no

2	3	1	8	2	9	10

11	6	12	13	14	8	2	1

kuru latviešu tulkojumā 1893.gadā pirmo reizi izdeva skolotājs

7	2	3	15	1	1

1	14	16	14	9	17

Latvijas Republika tika proklamēta tagadējā Nacionālā teātra ēkā,
kura sākotnēji tika dēvēta par Rīgas pilsētas

12	3	6	12

jeb

8	6	14	5	4	10

teātri. Dienu pēc Latvijas Republikas proklamēšanas 1918.gadā
tika izveidots pirmais Kārļa Ulmaņa ministru kabinets. Ārlietu
ministra posteni tajā ieņēma

18	14	19	20	6	15	21	1

2	13	13	2

7	5	14	5	6	12	4	14	22	1

Savukārt pēdējais Latvijas Republikas ārlietu ministrs pirms
neatkarības zaudēšanas bija

4	14	16	11	5	16	7	1

7	10	13	3	5	6	1

Saeimas deputāti bijuši arī pazīstamie latviešu dzejnieki

6	2	14	13	14	1

1	8	2	16	23	5

un

2	8	10	6	24	3	5	6	1

Latvija pirmo reizi Olimpiskajās spēlēs piedalījās 1924.gadā, kad
tās notika

17	2	7	12	13	15

1935.gadā atklātā Brīvības pieminekļa autors ir tēlnieks

8	24	6	16	14	1

18	24	16	5

No 1937.gada līdz 1940.gadam Rīgā, fabrikā

4	2	14	6	12	19	1

tika ražoti automobiļi pēc „Ford” licences.

**Mūsu mērķi ir lieli, un Jūsu finansiālais atbalsts - ļoti būtisks. Ziedot Jūs varat bankā,
internetbankā vai pasta nodaļā, pārskaitot naudu uz mūsu kontu. Svarīgi maksājuma
uzdevumā norādīt savu Vārdu, Uzvārdu, personas kodu un dzīvesvietu.**

Saņēmējs: Nacionālā apvienība „Visu Latvijai!” – „Tēvzemei un Brīvībai”/LNNK

Juridiskā adrese: Jēkaba iela 20/22-9, Rīga, LV-1050

Reģistrācijas numurs: 40008162620

Konta numurs: LV41UNLA0050015877267

Banka: AS “SEB Banka”

Bankas kods: UNLALV2X001

Valūta: LVL

Mērķis: Ziedojums, Vārds, Uzvārds, pers. kods, dzīvesvieta.

Redaktors

Dāvis Stalts,

Redkolēģija

Ināra Mūrniece,

Ilmārs Latkovskis,

Daiga Kalnbērziņa,

Laila Ozoliņa,

Ilze Bertāne.

Jānis Eglīts.